

Chương 656: Thảm Hoạ Công (85) - Trận Chiến Cuối Cùng (Số từ: 4581)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:21 PM 23/12/2023

“Không nạp lại Arc Crystal à?”

Khi nghe những lời của Redina, Cayer cau mày.

“Ừm, chúng ta có thể sử dụng nó như cho trận chiến ở Diane.”

Một khi trận chiến ở Diane kết thúc, Thảm Hoạ Công sẽ chấm dứt. Đề xuất của Redina là hãy để nguyên viên pha lê và sử dụng Arc Crystal một lần nữa.

“Chúng ta không cần phải sử dụng nó liên tục trong trận chiến.”

Như Cayer đã chỉ ra, họ đã sử dụng Arc Crystal trong trận chiến bằng cách nhờ Cayer sạc lại nó và Redina rút ra sức mạnh ma thuật của nó.

“Nhưng lần trước cậu đã bất tỉnh.”

"..."

Tình trạng của Cayer thật tồi tệ.

Bất kể thực tế là chỉ còn một trận chiến nữa, không có gì đảm bảo rằng Cayer sẽ an toàn nếu họ sử dụng Arc Crystal theo cách tương tự.

Arc Crystal hiện đã được sạc đầy.

Redina đề nghị sử dụng viên pha lê mà không cần sạc lại cho trận chiến cuối cùng và yêu cầu Cayer đứng ngoài cuộc chiến.

Redina gật đầu, nhìn vẻ mặt nghiêm nghị của Cayer.

"Tôi hiểu những gì cậu muốn nói. Với cậu, tôi có thể sử dụng nhiều ma thuật hơn. Điều đó chắc chắn sẽ hữu ích."

"..."

"Nhưng cậu cũng biết mà. Có... đội quân kì lạ đó."

Nghe cô nói, đôi mắt của Cayer mở to.

Bây giờ Cayer đã biết đội quân đó là gì.

“Mọi người nói rằng đó là một loại... quân đoàn Undead được tạo nên từ những chiến binh đã ngã xuống. Tôi không biết điều đó đúng bao nhiêu phần trăm. Nhưng dù sao đi nữa, có vẻ như tầm quan trọng của chúng ta không còn lớn như trước vì đội quân đó. Vì vậy, tôi nghĩ sử dụng Arc Crystal hiện có là đủ.”

Không cần thiết phải sử dụng sức mạnh ma thuật được rút ra bằng cách hy sinh tuổi thọ.

Đó là những gì Redina đang nói.

Cayer biết về kẻ Bất diệt.

Chắc chắn Redina đã không sai.

Chừng nào kẻ Bất diệt còn tồn tại, tầm quan trọng và sự cần thiết của việc Redina giải phóng ma thuật từ Arc Crystal đã ít hơn trước.

Chẳng bao lâu nữa, nhu cầu Cayer phải gánh một gánh nặng lớn sẽ giảm bớt.

Nhưng liệu cứ tiếp tục như thế này có ổn không?

Trước khi Cayer kịp nói gì.

*Bịch!

Redina quỳ xuống trước anh.

“Làm ơn.”

Redina ngược nhìn Cayer khi cô quỳ xuống.

“Đừng ép mình thêm nữa.”

“...”

"Cho đến bây giờ, tôi đã thúc ép... cậu quá nhiều. Tôi đã có lỗi với cậu. Tôi chẳng biết gì cả. Tôi chỉ nghĩ đến bản thân mình. Tôi đã hành động ích kỷ."

Cayer lặng lẽ nhìn đàn chị quỳ gối cầu xin cô.

"Tôi không biết phải làm sao. Tôi muốn xin lỗi nhưng không biết làm cách nào. Tôi không biết thế nào là lời xin lỗi thích đáng. Tôi xin lỗi..."

Khi Redina bắt đầu nức nở, Cayer Voiden cố nở một nụ cười cay đắng.

Không chỉ Cayer bị tổn thương.

Redina, người phải tự tay quyết định cái chết của vô số người, cũng không thể không bị tổn thương.

Nhưng dù cô ấy đã tan vỡ.

Cô xin lỗi trong khi nhìn vào những gì cô đã phá hủy.

Không biết phải làm sao, cô gục đầu, run rẩy.

Cayer đã lạnh lùng nói với cô rằng không cần phải xin lỗi.

Đề tiếp tục làm những gì cô ấy đã và đang làm.

Nhưng bây giờ, người khác có thể thay thế vị trí của họ.

Nếu đúng như vậy thì không cần thiết phải tiếp tục hành động lạnh lùng nữa.

Kiên trì rằng họ vẫn có thể làm được nhiều hơn vì họ chưa chết sẽ là một hành vi khá hèn hạ phải không?

Mạo hiểm mạng sống trong tình huống không cần thiết không nhằm mục đích kết thúc Thảm Hoạ Cổng, cũng không phải vì mong muốn cứu người.

Ngay cả ở đây, việc bảo họ cứ làm những gì họ đã làm, giống như trước đây, chỉ là một sự trả thù nhỏ nhặt.

Nó giống như ép buộc một kẻ khốn khổ luôn bị họ áp bức, coi thường rằng: “Cô đã khiến tôi trở nên như thế này, bây giờ hãy cố gắng cứu người bằng sức mạnh mà cô đã tạo ra bằng cách hy sinh mạng sống của tôi”.

Bất kể đúng sai, đó chỉ đơn giản là một hành động hèn hạ.

Nó chỉ nhằm mục đích hành hạ Redina.

Và vì thế,

Cayer quỳ xuống trước Redina, người đang xin lỗi.

"Tôi thực sự muốn thấy cô hối hận suốt đời sau khi tôi chết."

"Làm ơn làm ơn..."

"Thật đáng tiếc."

Mặc dù lời nói của anh ta đầy ác ý nhưng cuối cùng anh ta vẫn nói rằng mình sẽ làm như Redina đề nghị.

Không có lý do gì để bị ám ảnh bởi điều gì đó vô nghĩa.

Mạo hiểm mạng sống trong tình huống có thể tránh được cái chết chỉ đơn giản là một hành động ngu ngốc.

"...Hức, hức!"

Cayer cẩn thận vỗ vai Redina khi cuối cùng cô ấy bật khóc.

"Tôi xin lỗi... Đó là lỗi của tôi. Tôi... tôi đã đi quá xa cho đến bây giờ."

"Đừng khóc. Thật đáng tiếc mà."

Cayer nhẹ nhàng an ủi Senpai bất hạnh và ngạo mạn của mình.

Việc hòa giải có thể khó khăn, nhưng một khi đã xong thì cảm giác như chẳng có gì đặc biệt cả.

Cuối cùng, chính kẻ Bất diệt đã mang đến sự hòa giải giữa Redina và Cayer.

Kể từ khi kẻ Bất diệt xuất hiện, Redina cảm thấy rằng sự tồn tại của cô, với tư cách là người sử dụng Arc Crystal, không còn quan trọng như trước nữa.

Cayer không còn lựa chọn nào khác ngoài việc nhận ra rằng việc bị ám ảnh bởi việc sặc Arc Crystal trong khi cảm thấy có trách nhiệm không chính đáng là điều vô nghĩa.

Tất nhiên, cuối cùng, Redina là người cố gắng thuyết phục Cayer, đóng vai trò là người hòa giải cho sự hòa giải của họ.

Chỉ những người từng trải qua sự hòa giải mới có thể hiểu được.

Trước khi hòa giải, có vẻ như điều đó là điều khó khăn nhất trên đời, nhưng điều thực sự quan trọng sẽ đến sau đó.

"..."

"..."

Một sự im lặng ngưng ngừng, căng thẳng đến mức khiến cả người họ đổ mồ hôi lạnh.

Nếu vốn dĩ họ rất thân thiết với nhau thì có lẽ đã có thể hòa giải và quay lại như cũ, nhưng quá khứ của hai người này không có gì đáng nhắc đến.

Arc Crystal là một Power Cartridge khổng lồ.

Ban đầu, dự án liên quan đến Arc Crystal không phải do Cayer hay Redina nghĩ ra mà do Adelia nghĩ ra.

Một người có sức mạnh ma thuật to lớn nhưng không thể sử dụng nó.

Một người có khả năng thi triển ma pháp với tốc độ gần như siêu phàm nhưng sức mạnh ma thuật cực kỳ thấp.

Adelia, người biết về sự tồn tại của họ, đã tạo ra Arc Crystal.

Vì vậy, dù Redina và Cayer là cấp trên và cấp dưới nhưng ban đầu họ quen nhau qua công việc.

Mối quan hệ của họ thậm chí không phải là về mặt tốt hay xấu; họ chỉ đơn giản gặp nhau qua công việc.

Vì vậy, không có chuyện quay lại như trước đây.

Lúc đầu, họ cố gắng cổ vũ lẫn nhau, nhưng điều đó chỉ diễn ra trong chốc lát và mối quan hệ của họ chỉ tích tụ thêm sự bất mãn.

Vì họ chưa bao giờ thân thiết và chỉ có những bất bình với nhau trước khi hòa giải nên mối quan hệ của họ càng trở nên khó xử hơn so với khi họ chỉ bày tỏ sự phàn nàn của mình.

"..."

"..."

Redina bồn chồn với những ngón tay của mình, và Cayer cũng không khác.

"Nó... hơi... vụng về... phải không?"

Những lời của Redina, khó khăn lắm mới thốt ra được, chỉ có thể thôi.

"...Vâng."

Đó là tất cả những gì Cayer có thể nghĩ tới.

Những lúc như thế này, một chủ đề mới là cần thiết.

Đội quân đang tiến đã dừng lại gần Tháp Arc Crystal.

Redina nhìn lên bầu trời đêm mùa hè, nơi dường như được rải đầy sao.

"Nhân tiện, gần đây có rất nhiều tin đồn kỳ lạ."

"À... chuyện đó."

"Có vẻ như đủ loại câu chuyện đang nổi lên khi chiến tranh sắp kết thúc."

Redina bác bỏ tất cả những tin đồn đáng ngại lan truyền trong Lực lượng Đồng minh là vô căn cứ.

Cô nghĩ mọi người chỉ đang hào hứng kể ra nhiều câu chuyện khác nhau.

Quả thực, nhiều câu chuyện rất khó tin.

Khi Redina nói, Cayer nhẹ nhàng nói,

"Hầu hết những điều đó có lẽ là sự thật."

"...Cái gì?"

"Tôi nói rồi, hầu hết đều có thể là sự thật."

Redina trông có vẻ bối rối khi nghe những lời của Cayer.

"Ý... ý cậu là gì? Tin đồn nào là sự thật?"

Đáp lại câu hỏi của Redina, Cayer chăm chú nhìn vào khuôn mặt kinh ngạc của cô.

“Chuyện về Đế quốc sử dụng Ma thuật đen để tạo ra một đội quân Undead từ những người lính đã ngã xuống.”

"Và có những người đứng về phía Ma vương."

“Rằng Hoàng đế có liên quan đến Thảm Hoạ Công.”

“Tất cả đều có lẽ là sự thật.”

Trước lời của Cayer, đôi mắt Redina mở to.

"Chỉ vì chiến tranh kết thúc không có nghĩa là mọi thứ sẽ kết thúc. Một điều gì đó khác sẽ bắt đầu."

Cayer chăm chú nhìn Redina.

"Cho dù tôi không biết thì cô cũng là người quan trọng. Cho nên, cô cũng nên biết."

Sự thật không quan trọng.

Người ta phải quyết định lựa chọn và tuân theo sự thật và sự kiện nào.

Trong lều của mình, Redina ngồi thần thờ.

Đã quá giờ đi ngủ từ lâu nhưng giấc ngủ vẫn lảng tránh cô.

Hầu hết những tin đồn vô căn cứ đều là sự thật.

—Một đội quân Undead.

—Những kẻ phản bội nhân loại.

—Sự tham gia của Hoàng đế vào Thảm Hoạ Cổng.

Dù Ma Vương có bị ghét hay không, Redina chưa bao giờ nghĩ tới điều đó.

Cô không thể đánh đồng Ma vương trong đầu mình với kẻ được cả thế giới biết đến.

Tuy nhiên, cô cũng không thể tách rời chúng hoàn toàn.

Cô không thể biết bên nào mới là Ma vương thực sự.

Trước mắt cô là những con quái vật.

Vì vậy, cô chỉ đối phó với những con quái vật trước mặt mà không nghĩ đến nguyên nhân của mọi chuyện hay nên ghét ai. Ngay cả khi cô đã nghĩ về điều đó, cô không thể phán đoán được điều gì đã xảy ra.

Tuy nhiên, bây giờ chủ đề đã được nêu ra, cô phải đối mặt với những lo lắng mà cô bấy lâu nay đang kìm nén.

Tất cả những điều này bắt đầu từ đâu và trách nhiệm thuộc về ai?

Chẳng phải những kẻ phản bội loài người đã thực sự phản bội họ sao?

Thực sự có những người khác đáng bị phán xét không?

Giống như nhiều người đang bối rối khác, Redina cũng phải vật lộn để tìm ra hướng đi của mình giữa sự hỗn loạn.

Điều quan trọng là những điều cô từng tin là đúng đang sụp đổ với tốc độ nhanh chóng.

Ma vương có thực sự độc ác không?

Liệu nhân loại có thực sự là nạn nhân?

Khi ranh giới của sự thật sụp đổ, mọi người bị ném vào vòng xoáy phân xết.

Cuối cùng, Redina không khỏi thận trọng rời khỏi lều của mình.

Có lẽ đó là vì những đêm mất ngủ ngày càng thường xuyên hơn khi ngày tận thế đến gần.

Redina có thể nhìn thấy một người khác, người cũng không thể ngủ được, đang ngồi trong góc tối của lều.

"Adriana...?"

Đó không ai khác chính là Adriana, người đang lơ đãng nhìn lên bầu trời đầy sao.

"À, Redina."

"Bạn đang làm gì mà muộn vậy?"

Redina thận trọng ngồi xuống bên cạnh Adriana và hỏi.

"Chỉ ngồi vậy thôi?"

Adriana mỉm cười thận trọng và nói đồng ý.

Đối với Redina, Adriana luôn giống như một người chị, hay đúng hơn, một điều gì đó thậm chí còn quan trọng hơn.

Khi Adriana đột ngột quyết định rời khỏi Temple, Redina cảm thấy như thể mình đang từ biệt cuộc đời.

Nhìn thấy Adriana rời đi với vẻ mặt lạnh lùng nhưng buồn bã, Redina cảm thấy choáng ngợp.

Nhìn lại, lúc đó—

Redina nhớ rõ vẻ mặt của Reinhardt cũng trở nên nghiêm túc như thế nào khi Adriana nói rằng cô ấy sẽ rời khỏi Temple.

Adriana không bao giờ quay lại Temple sau đó.

Sau khi Thảm Hoạ Cổng nổ ra, cô bất ngờ gia nhập quân đội của Temple.

Adriana vẫn chưa chia sẻ thông tin chi tiết với Redina.

“Cậu không ngủ được à?”

“Ồ-ờm...”

Redina gật đầu trước câu hỏi của Adriana.

Sẽ là dối trá nếu nói rằng Redina không có mối liên hệ nào với Ma vương. Nói đúng ra thì nó giống một mối quan hệ bị nguyên rửa hơn. Tuy nhiên, ngấm lại, thật nực cười khi gọi đó là một mối quan hệ bị nguyên rửa.

Và chắc chắn, mối liên hệ với Reinhardt đối với Adriana mạnh mẽ hơn nhiều so với Redina.

"Adriana, cậu đã nghe tin đồn chưa?"

"Tin đồn? À...ý cậu là vậy."

Có nhiều tin đồn nhưng bầu không khí giữa các Lực lượng Đồng minh rất căng thẳng. Ngay cả những người thờ ơ với tin đồn cũng có thể dễ dàng nắm bắt được câu chuyện.

Chủ đề liên quan đến Reinhardt là điều cấm kỵ giữa Adriana và Redina.

Đó là lý do tại sao, dù đã vài năm trôi qua nhưng đây gần như là lần đầu tiên chủ đề này được nhắc đến, dù là gián tiếp.

"Adriana, cậu nghĩ thế nào?"

Những tin đồn vô căn cứ.

Không rõ làm sao Cayer Voiden biết được, nhưng hầu hết tin đồn đều là sự thật.

Redina vẫn còn nghi ngờ, nhưng cô nên làm gì nếu điều đó thực sự là sự thật?

Dù Redina có nghĩ về nó bao nhiêu đi chăng nữa, cô cũng không thể hiểu được.

Sau một lúc lâu im lặng, Adriana nhìn Redina.

"Tôi nghĩ đó là một điều đáng buồn."

Nghe có vẻ như là một nhận xét không đáng kể.

Nhưng đối với Redina, nó giống như một lời tuyên bố được đưa ra sau khi đã suy ngẫm sâu sắc.

"Redina."

"Vâng?"

"Hãy chắc chắn rằng chúng ta sống sót."

Adriana nắm chặt tay Redina và nói nhỏ.

Đó là một lời tuyên bố mang nhiều quyết tâm và hy vọng hơn bao giờ hết.

Thực ra cũng không cần phải nói nhiều.

Mặc dù có rất nhiều sự thật chưa được biết đến và vô số sự kiện khó lường nhưng mục tiêu vẫn luôn giống nhau.

Để tồn tại.

Để sống tiếp trên thế giới này.

Cuối cùng, tất cả các từ chỉ đơn giản là một phần mở rộng của điều đó.

Nhìn thẳng vào đôi mắt kiên quyết của Adriana, Redina cuối cùng—

Quên đi mọi lo lắng của cô.

Đã quá muộn để suy ngẫm về sự thật.

Cô đã chiến đấu để sinh tồn.

Cô đã chiến đấu để giải cứu.

Bây giờ, để chấm dứt tất cả.

"Đúng vậy."

Tất cả những gì họ cần làm là sống sót.

"Hãy chắc chắn rằng chúng ta làm được."

Khi nghe câu trả lời đơn giản đó, Adriana ôm chặt lấy Redina.

Giữa sự hỗn loạn, Lực lượng Đồng minh, có dấu hiệu chia rẽ, tiến về Vương đô của Riselen, Diane, vốn đã thất thủ.

Khi họ đến gần vị trí tập trung những Cổng cuối cùng, lũ quái vật đã xuất hiện mặc dù chúng chưa đến khu vực hoạt động.

Vì vậy, một khi Lực lượng Đồng minh vượt qua một điểm nhất định, họ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc duy trì tư thế sẵn sàng chiến đấu liên tục.

Khi họ thu hẹp khoảng cách với Diane, số lượng quái vật mới xuất hiện sẽ tăng lên là điều không thể tránh khỏi.

Các kẻ Bất diệt được triển khai liên tục, không chỉ chọc thủng đường tiến công của quân đồng minh mà còn trấn áp lũ quái vật lách tuyen và tấn công từ phía sau.

Sự mệt mỏi trong trận chiến của Lực lượng Đồng minh không cao vì đội quân kẻ Bất diệt không mệt mỏi đang xử lý hầu hết các cuộc giao tranh xung quanh.

Vì vậy, Lực lượng Đồng minh tiến hành thận trọng, từng chút một.

Họ sắp đặt dấu chấm hết cho cuộc hành trình dài và gian khổ này.

Trung tâm chỉ huy Lực lượng Đồng minh.

-Grrrrrrrrrr!

*Rầm rầm!

Những tiếng hú và tiếng la hét của những con quái vật khổng lồ, cùng với những âm thanh bùng nổ, có thể được nghe thấy từ xa.

"Ngày mai là ngày."

Hoàng đế Bertus lặng lẽ tuyên bố, nhìn vào các chỉ huy quân sự đang tụ tập.

Biểu hiện của các chỉ huy rất đa dạng.

Có những người đã chọn đứng về phía Ma vương.

Có những người vẫn đứng về phía Đế quốc.

Và có những người ở đâu đó ở giữa đã nhìn Hoàng đế với ánh mắt đầy nghi ngờ.

Những đánh giá và ý kiến cá nhân không thành vấn đề.

Chừng nào họ còn ở đây, họ còn phải chiến đấu.

Bất kể họ đứng về phía ai, hay họ ủng hộ ai.

Tất cả họ đều cần phải chấm dứt Thảm Hoạ Công để sống sót.

“Hiện tại, những kẻ Bất diệt đã thiết lập tuyến phòng thủ gần căn cứ, và từ ngày mai, toàn quân sẽ tiến về phía Diane.”

"Mỗi lực lượng sẽ di chuyển theo hướng dẫn chi tiết được đưa ra. Sẽ không có nhiều khác biệt so với các hoạt động trước đó, nhưng hãy đảm bảo làm quen với nó."

"Rút lui là không thể."

“Các khu vực phía sau nằm ngoài tầm với của Lực lượng Đồng minh đã tràn ngập quái vật.”

"Hãy nhớ rằng lực lượng của chúng ta đang bị bao vây bởi lũ quái vật."

Lực lượng Đồng minh, dẫn đầu bởi kẻ Bất diệt, đã xuyên thủng đám quái vật và tiến vào Diane. Tuy nhiên, khi lũ quái vật tiếp

tục bổ sung, con đường mà Lực lượng Đồng minh đã dọn sạch một lần nữa lại tràn ngập quái vật.

Trận chiến sẽ không diễn ra theo kiểu tuyến tính; nó sẽ mở ra theo mọi hướng.

Số người có thể trốn thoát bằng Dịch chuyển tức thời là vô cùng hạn chế.

Đội quân cuối cùng của nhân loại giờ đây đang đứng trong lãnh thổ tuyệt đối của cái chết.

Đó là một cuộc tấn công thậm chí không thể thực hiện được nếu không phải chịu đựng một thử thách khủng khiếp như vậy.

Bây giờ họ đã đi xa đến mức này, Lực lượng Đồng minh phải đạt được một mục tiêu duy nhất.

—Phá hủy toàn bộ Công dịch chuyển của Diane.

Nếu Lực lượng Đồng minh bị tiêu diệt mà không đạt được mục tiêu này, nhân loại sẽ diệt vong.

Hầu như không còn ai đứng về phía anh, mọi người không còn lựa chọn nào khác ngoài việc nghiêm túc lắng nghe những lời của Hoàng đế Bertus, bất kể cảm xúc của họ như thế nào.

“3 Cổng siêu lớn, 5 Cổng lớn, 7 Cổng trung bình và 15 Cổng nhỏ.”

"Đây là những Cổng dịch chuyển cuối cùng còn sót lại trên thế giới và Thảm Hoạ Cổng sẽ kết thúc khi tất cả chúng bị phá hủy."

"Phải huy động toàn bộ sức mạnh của nhân loại để đưa Lực lượng Đồng minh đi xa đến mức này."

"Không có lần sau."

"Nếu chỉ còn lại một Cổng dịch chuyển trong khi quân đội bị tiêu diệt, không chỉ nhân loại mà toàn bộ thế giới sẽ đi đến hồi kết."

Trước lời tuyên bố trịnh trọng này, vẻ mặt của mọi người đều trở nên u ám.

Điều tương tự cũng đúng với Rowan, Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ.

Chẳng còn gì nhiều để truyền đạt.

Cuối cùng, họ phải ra đi và chiến đấu.

Trong im lặng, có người lên tiếng, như thừa nhận đây là kết thúc.

“Bệ hạ.”

Có điều gì đó bây giờ mới có thể nói được.

Bởi vì đó là khoảnh khắc cuối cùng của những giây phút cuối cùng.

"Bệ hạ có thực sự gây ra thảm họa Công không?"

Nghe những lời này, bầu không khí trong phòng trở nên căng thẳng.

Đã có lúc chỉ cần thốt ra những lời đó cũng đủ để bị treo cổ.

Tuy nhiên, tình hình khá đặc biệt về nhiều mặt nên những lời như vậy có thể được nói ra trước mặt Hoàng đế.

Hoàng đế Bertus lặng lẽ nhìn chăm chăm vào người đã nêu câu hỏi.

Đó là một câu hỏi sôi sục trong đầu mọi người.

Chỉ là cuối cùng cũng có người đã nói điều đó với tư cách là người đại diện của họ.

Bertus nhìn anh với vẻ mặt nghiêm nghị.

"Bây giờ điều đó có quan trọng không?"

Không phải là xác nhận cũng không phải từ chối.

Tuy nhiên, nói đúng ra, đó là một tuyên bố nghiêng về phía xác nhận.

Hoàng đế nhắm mắt lại khi nói.

"Cầu xin các vị Thần phù hộ cho tất cả chúng ta."

Có lẽ là vậy.

Mong muốn chân thành duy nhất của Hoàng đế.

Tiếng gầm và tiếng nổ của vô số quái vật có thể được nghe thấy cách đó không xa.

Cuộc tấn công dự kiến bắt đầu vào ngày hôm sau, nhưng trận chiến vẫn tiếp diễn.

Vũ khí chiến tranh sẽ được tập hợp và bắt đầu khai hỏa ngay khi đến khu vực tác chiến, và một khi cuộc tấn công bắt đầu, họ sẽ phải dọn đường.

Như thường lệ với các cuộc vây hãm thành phố, trận chiến sẽ không kéo dài lâu.

Nếu trận chiến kéo dài thì đồng nghĩa với việc bị tiêu diệt ngay từ đầu. Trong khi lực lượng của họ không được bổ sung, kẻ thù sẽ tiếp tục tràn ra với tốc độ không thể tưởng tượng được.

Sau cuộc gặp gỡ cuối cùng, Hoàng đế chờ đợi sự trở về từ nơi dịch chuyển.

Hoàng đế không cần thiết phải ở lại chiến trường.

Hiện tại không rõ liệu Lực lượng Đồng minh có tuân theo mệnh lệnh của Hoàng đế hay không, vì vậy sự hiện diện của Hoàng đế không có ý nghĩa thực sự.

Hoàng đế chỉ cần nhận báo cáo về kết quả trận chiến từ Vương đô.

Nếu Lực lượng Đồng minh bị tiêu diệt, anh ta sẽ chỉ đơn giản chờ đợi sự diệt vong sắp xảy ra của nhân loại.

Nếu Lực lượng Đồng minh chiến thắng, anh ta sẽ chờ đợi điều gì sẽ xảy ra sau đó.

Trong khi chờ đợi phép dịch chuyển do các pháp sư hoàng gia thực hiện tại Điểm dịch chuyển, Saviolin Turner đứng canh gác bên cạnh Hoàng đế.

Do những tin đồn đáng lo ngại lan truyền trong Lực lượng Đồng minh, sự hiện diện của Hoàng đế tại căn cứ đồng minh thực sự là nơi nguy hiểm nhất đối với anh ta.

Đó là lý do tại sao Saviolin Turner luôn theo dõi chặt chẽ xung quanh trong khi bảo vệ Hoàng đế trở về.

Không biết có ai bị cuốn theo những tin đồn kỳ lạ sẽ cố gắng làm hại Hoàng đế hay không.

Chỉ có Hoàng đế và một vài người hầu cận sẽ trở lại.

Tất nhiên, Saviolin Turner không chỉ là một Chỉ huy xuất sắc của Shanapell mà còn là một chiến binh cực kỳ mạnh mẽ nên cô sẽ tham gia vào trận chiến cuối cùng.

Tương lai không chắc chắn.

Tuy nhiên, Saviolin Turner vẫn quyết tâm mang về chiến thắng trong trận chiến ngày mai.

Dù có chuyện gì xảy ra, cô ấy sẽ đảm bảo mong muốn của mọi người sẽ được thực hiện.

Cô thề sẽ thông báo tin tức đó một cách chắc chắn.

“Bệ hạ.”

“Ta nghe, Chỉ huy Turner.”

Saviolin Turner muốn giải quyết mọi nghi ngờ còn sót lại, có thể là mọi nghi ngờ cuối cùng của họ.

"Thần có một câu hỏi."

"Ừm, cứ hỏi."

"Lời đồn đó...."

Saviolin Turner cắn môi, hạ ánh mắt xuống và nói.

"Có đúng không, thưa Bệ hạ... ngài phải chịu trách nhiệm?"

Tất nhiên, tin đồn được đề cập là Hoàng đế là kẻ chủ mưu đằng sau Thảm Hoạ Công.

Nó không thể là gì khác hơn là một tin đồn vô căn cứ.

Saviolin Turner cảm thấy điều đó khi lần đầu tiên cô biết tin đồn kỳ lạ đang lan truyền.

Reinhardt, Ma vương, sẽ không làm chuyện như vậy.

Rowan, Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, có thể đã hành động hấp tấp, nhưng cô ấy cũng không cho phép điều đó.

Đến cuối cùng.

Có thể chỉ có một nguồn gốc của tin đồn.

Trước câu hỏi của Saviolin Turner, khóe miệng Hoàng đế nhếch lên một cách tinh tế.

“Chà.”

"..."

Hoàng đế lần này cũng không đưa ra câu trả lời thẳng thắn.

Tuy nhiên, cũng giống như câu trả lời trước đây của anh ở trụ sở giống như một lời thừa nhận, lần này có gì khác biệt?

Khi Saviolin Turner nghiêng răng trong sự thất vọng cay đắng, không biết phải làm gì trong lúc đó.

“Chỉ huy Turner.”

"Vâng, thưa Bệ hạ."

"Ngày mai cô sẽ không tham gia trận chiến."

Trước lời nói bất ngờ của Hoàng đế, đôi mắt của Saviolin Turner mở to.

"Xin thứ lỗi...?"

“Cô có một nhiệm vụ khác cần hoàn thành.”

Đó là trận chiến cuối cùng.

Và trận chiến quan trọng nhất.

Nhưng Saviolin Turner đã quên mất phải nói gì trước tin sốc rằng họ bất ngờ bị rút lui.

“Chúng ta sẽ thảo luận chi tiết khi chúng ta quay lại.”

"Bệ hạ... Bệ hạ...?"

Trước khi Saviolin Turner kịp nói gì thêm.

*Loé!

Tia chớp Dịch chuyển tức thời hàng loạt đã nuốt chửng Hoàng đế và Saviolin Turner.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading